

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2025 roku

Referendarz Sądowy Łukasz Mirek
w Sądzie Rejonowym w Nowym Tomysłu, I Wydziale Cywilnym
po rozpoznaniu w Nowym Tomysłu
na posiedzeniu niejawnym
sprawy z wniosku **Gminy Kuślin**
o zezwolenie na złożenie do depozytu sądowego

postanawia:

1. zezwolić Gminie Kuślin na złożenie do depozytu sądowego kwoty 256,20 zł (dwieście pięćdziesiąt sześć złotych i 20/100) tytułem odszkodowania ustalonego ostateczną decyzją Starosty Nowotomyskiego nr GN.683.26.2024 z dnia 6 grudnia 2024r. na rzecz osób, które udokumentują swój tytuł prawny do nieruchomości stanowiącej uprzednio prawo własności Państwa Teresy Kawy i Henryka Kawy, w odniesieniu do równego udziału w majątku wspólnym stanowiącym 2/4 udziału we własności nieruchomości – z tytułu przejścia z mocy prawa na własność Gminy Kuślin działki numer 753/11 o powierzchni 0,0022 ha, położonej w Wąsowie;
2. wezwać nieznane z miejsca pobytu osoby posiadające tytuł prawny do nieruchomości stanowiącej uprzednio prawo własności Państwa Teresy Kawy i Henryka Kawy, w odniesieniu do równego udziału w majątku wspólnym stanowiącym 2/4 udziału we własności nieruchomości – z tytułu przejścia z mocy prawa na własność Gminy Kuślin działki numer 753/11 o powierzchni 0,0022 ha, położonej w Wąsowie, poprzez wywieszenie na stronie internetowej i tablicy informacyjnej Sądu Rejonowego w Nowym Tomysłu oraz na tablicach ogłoszeń i stronach internetowych Starostwa Powiatowego w Nowym Tomysłu i Urzędu Gminy we Kuślin do odbioru w terminie 10 lat od daty niniejszego wezwania kwoty 256,20 zł (dwieście pięćdziesiąt sześć złotych i 20/100) pod rygorem przejścia praw do tego depozytu na Skarb Państwa;
3. kosztami postępowania obciążyć wnioskodawcę.

Referendarz Sądowy Łukasz Mirek

Uzasadnienie

Pismem wniesionym do Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu w dniu 10 stycznia 2025 roku Wójt Gminy Kuślin domagał się wydania zezwolenia na złożenie do depozytu sądowego pieniędzy w kwocie 256,20 zł, wskazując jednocześnie, że depozyt ma być wydany następcom Państwa Teresy Kawy i Henryka Kawy. Jak wyjaśniono w uzasadnieniu wniosku Wójt Gminy Kuślin został zobowiązany prawomocną decyzją Starosty Nowotomyskiego nr GN.683.26.2024 z dnia 6 grudnia 2024r. do uiszczenia kwoty 256,20 zł (dwieście pięćdziesiąt sześć złotych i 20/100) tytułem odszkodowania na rzecz osób, które udokumentują swój tytuł prawny do nieruchomości stanowiącej uprzednio prawo własności Państwa Teresy Kawy i Henryka Kawy, w odniesieniu do równego udziału w majątku wspólnym stanowiącym 2/4 udziału we własności nieruchomości – z tytułu przejścia z mocy prawa na własność Gminy Kuślin działki numer 753/11 o powierzchni 0,0022 ha, położonej w Wąsowie. Dalej podniesiono, że wnioskodawca nie jest w stanie wykonać orzeczenia, gdyż Państwo Teresa Kawa i Henryk Kawa nie żyją i nie przeprowadzono postępowań spadkowych po zmarłych.

Stosownie do treści art. 467 pkt 1 k.c. poza wypadkami przewidzianymi w innych przepisach dłużnik może złożyć przedmiot świadczenia do depozytu sądowego jeżeli wskutek okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności, nie wie, kto jest wierzycielem, albo nie zna miejsca zamieszkania lub siedziby wierzyciela. Ponadto zgodnie z treścią art. 693 k.p.c. we wniosku o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego należy: 1) określić zobowiązanie, przy wykonaniu którego składa się przedmiot; 2) przytoczyć okoliczności uzasadniające złożenie; 3) dokładnie oznaczyć przedmiot, który ma być złożony; 4) wskazać osobę, której przedmiot ma być wydany, oraz warunki, pod którymi wydanie ma nastąpić. Treść art. 693¹ k.p.c. przesądza natomiast, że w postępowaniu o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego sąd nie bada prawdziwości twierdzeń zawartych we wniosku, ograniczając się do oceny, czy według przytoczonych okoliczności złożenie do depozytu jest prawnie uzasadnione.

Mając na uwadze, że w ocenie referendarza przytoczone przez wnioskodawcę okoliczności uzasadniają złożenie do depozytu sądowego stosownie do treści art. 693¹ k.p.c., orzeczono jak w sentencji postanowienia.

Zgodnie z art. 520 § 1 k.p.c. każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swoim uczestnictwem w sprawie. Jeżeli jednak uczestnicy są w różnym stopniu zainteresowani w wyniku postępowania lub interesy ich są sprzeczne, sąd może stosunkowo rozdzielić obowiązek zwrotu kosztów lub włożyć go na jednego z uczestników w całości. To

samo dotyczy zwrotu kosztów postępowania wyłożonych przez uczestników. W postanowieniu o złożeniu przedmiotu świadczenia do depozytu nie orzeka się o kosztach poniesionych przez dłużnika. Na tym etapie postępowania znajduje zastosowanie zasada określona w art. 520 § 1 k.p.c., co oznacza, że dłużnik ponosi koszty związane z jego udziałem w sprawie. Przyznanie dłużnikowi od wierzyciela zwrot kosztów postępowania może nastąpić dopiero w sprawie o wydanie przedmiotu świadczenia z depozytu sądowego, w oparciu o art. 693¹⁶ k.p.c. Przepis ten uzależnia przyznanie kosztów dłużnikowi od złożenia przez niego wniosku w tym przedmiocie w dowolnej chwili (według doktryny także w fazie postępowania o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego) do czasu wydania postanowienia zezwalającego wierzycielowi na odebranie zdeponowanego przedmiotu. Zasada wyrażona w art. 693¹⁶ k.p.c. znajdzie jednakże zastosowanie wyłącznie w przypadku wydania postanowienia zezwalającego na wydanie przedmiotu świadczenia wierzycielowi.

Referendarz Sądowy Łukasz Mirek

Za zgodność z oryginałem

data **2005-07-01**

podpis Starszy protokolant sądowy

Monika Słowińska

